II.

तेषामज्ञलिमालास्ताः प्रतिगृद्य समन्ततः । कृष्टो दशरूषो राजा प्रोवाचेदं वचस्तदा ॥१॥ धन्योऽस्म्यनुगृङ्गीतोऽस्मि भवद्भिः प्रियवादिभिः। यन्मे ज्येष्ठं प्रियं पुत्रं युवराजमिकेच्क्य ॥ २॥ इति राजानुभाष्यैतानेवं भूयो अववीद्वचः। वशिष्ठं वामदेवं च तेषामेवोपश्एवतां ॥३॥ चैत्रः श्रीमानयं मासः पुण्यः पुष्यितकाननः । रामाय यौवराज्यं मे दातुमत्रैव रोचते ॥ ४ ॥ ग्राभिषेचनिकं द्रव्यं भवतो ज्ञापयतु मां । यन्मया चोपकर्तव्यं रामराज्याभिपत्तये ॥५॥ तौ तथेति प्रतिज्ञाय नृपतेर्वचनात् तदा। लेखयां चक्रतुर्द्रव्यं भूयश्चेव ननन्दतुः ॥ ६॥ कृतमित्येव चाब्रुतामभिगम्य नराधिपं। सुप्रीतमनसौ प्रीतं रूर्षयन्तौ पुनर्नृपं ॥ ७॥ ततः सुमल्लमाङ्कय राजा दशरयोज्ब्रवीत् । रामः कृतात्मा भवता शीघ्रमानीयतामिति ॥ ६॥ स तथेति प्रतिज्ञाय सुमन्त्रो राजशासनात् । रामं तत्रानिनायाय रथेन रियनां वरः ॥ १॥